

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÒDICH CATALANISTA

Any 7.—Núm. 312.—Dissapte 28 de Juliol de 1906

PORTAVEU DE LA ASSOCIACIÒ CATALANISTA Y DEL CENTRE NACIONALISTA CATALA

EL EGOISMO DE LOS CATALANES

Diguèmo aixís mateix, en castellà, per no desvirtuar la seva procedència. Difícilment trobaríam un català que desconegés aquest qualificatiu que tan injusta com vergonyosament nos imputa la gent de més enllà de l'Ebre. Mes anèm puntualisant les coses ben detingudament, y veurèm com la realitat de semblant acusació existeix precisament allí, d'ahont procedeix; existeix, no en lo cor de los catalanes, sino a les butxaques de la gent d'allà dalt, que llenan als quatre vents eixes malicioses paraules, sols ab l'intent de ferir los sentiments més nobles, de desvirtuar les més profitoses iniciatives del nostre poble honrat, actiu y treballador.

Esbrinèmo ahont existeix l'egoisme, encar que no siga més que per probar a nels que dubten de nostres principis, a nels que s'estacionan funestament per Catalunya, en lo terror de l'indiferentisme, actitud suicida per un poble que, vigorós, se desvetlla per son engrandiment, lo modo d'obrar d'aquella gent política y no política que ab ses retòriques y disbauxes tan mal han fet a l'administració y riquesa de l'Estat; encar que no siga més que per probarlos novament, que a nosaltres que som los que més rigurosament suportem les càrregues que ells nos imposan, nos califiquen d'egoistes, mot que únicament s'adapta a llur manera de veure.

Y sino, fem comparacions.

La ciutat de Barcelona, donant probes de sa cultura y de son esperit progressiu, ha sacrificat los seus cabals en benefici de l'Estat, en la construcció d'edificis que, com l'Aduana, Hospital, Palau de Justicia y altres, era de sa única incumbencia construirlos.

No succeeix pas aixís mateix a Madrid, ahont no tan sols costeja l'Estat edificis quin valor per res tindria de gravar lo tresor nacional, sino que a més d'això, se li concedeixen encara dos milions de pessetes en concepte de capitalitat.

Y no són egoistes.

Mes encara això no es prou; es no més que una senzilla proba de llur procedir.

Deixèm apart l'obrar col·lectiu. No diguin après que això són mangonejos de la política. Anèm nos de dret al procedir individual, al verdader egoisme de rassa.

La premsa diària, a cada moment denuncia fets que per son caràcter més que vergonya, inspiran menyspreu envers la colla de *patriotas* que'ls consuman.

Espanya té nomenat un delegat permanent a l'Institut internacional d'agricultura, que fa cosa d'un any va projectarse a Roma. Aital corporació no està pas constituïda, emprò això no ha sigut pas cap obstacle perquè l'Estat espanyol nomenés ja la persona que té de representar-lo en lo mateix, quan aquest s'organisi, y que entretant, no obstant y no haver de cumplir cap comès, disfruti d'un sòu de 14.000 pessetes anyals. No parlèm de les apituts que dit senyor deu posseir per desempeñar llur càrrech, ja que, segons se diu, no es pas l'influència de parents qui l'ha favoregut ab un treball tan pesat com lo de passejarse tranquilament.

Un altre d'aquests abusos l'ha denunciat recentment la *Gaceta Minera y Comercial* de Cartagena, demostrant a la llum pública com en les provincies castellanes y andaluses, precisament ahont tenen les llurs posesions, la gran llopada política d'allà dalt, se defrauda a l'Estat, per tributació agrícola y pecuària, la quantitat de pessetes 62.148.887.

Y encara no n'hi ha prou ab això, que diàriament presencièm un fet que fins avergonyeix per lo descarat y escandalós. L'estafeta de correus, de la que únicament poden servir los diputats y senadors, serveix en aquest desgraciat país de medi de propaganda en benefici d'una colla de

senyors que perquè viuen a Madrid y tenen coneixences o influències al parlament n'abusan en profit de sos negocis particulars. Són en nombre excessivament extraordinari les circulars d'empreses comercials y periodístiques que s'escampan arreu ab lo sagell del Congrés, estalviantse franquejarho degudament ab sagells de correu com es de lley y com fa tothom que no siga egoista.

Veyèu, catalans, que no volèu encara convenceus de la gangrena d'aqueix estat centralista. La necessitat que teniu, sino volèu consentir que continuin aqueixos abusos que'ns perjudican y'ns avergonyeixen, de sumarvos a les nostres files, a treballar per l'adveniment d'una autonomia que es lo dogal que té de fer desaparèixer per sempre aquesta corrupció centralista, muralla que impideix lo progrés de nostre treball?

Reflexionèu sobre aquests fets que origina y tolera la centralisació, y dels que'n treuen més profit los que més protestes fan d'amor a la patria, y pensèu encara més. Pensèu que perquè nosaltres demanèu justícia, perquè volèm que's castigui als que tan greument perjudican los interessos del poble, perquè volèm desfer ab l'obtenció d'una amplia autonomia aquesta organització, tan funesta com reaccionària, no tan sols nos diuen *egoistes*, insult que no podèm tolerar, sino que hi ha encara qui proposa que's posin al castell de Montjuich los canons que hi havia a arrasar Catalunya.

La Solidaritat Catalana

Los enemichs de la Solidaritat són tres, com los de l'ànima: Món, Dimoni y Carn.

Món, los caciquistes, ab llur passió desenfrenada del poder y ses pompes y gangues, b llur mónita sense respectes per lligar als uns y venjar-se dels altres. Dimoni, los predicaires de la revolució, ab la rojor espantadora del vestuari, ab los coets y llampegades que'ls surten de la boca, ab ses banyes punxagudes y cua llarga, ab ses disfreses y simulacions de Banyeta. Carn, los defensors de tota cosa que'ls hi sembli para-llamps, para-tempes o para-caigudes, los conservadors per encarcament y per por egoista de mudances, que volen les digestions quietes y'ls esbarjos tranquils; aquells *quorum Deus venter est*.

Tots ells són contra la Solidaritat, y al combatre aquesta per monstruosa, ells engendren un veritable monstre, lo de la Solidaritat anti-catalana; que ho és tant de monstre, que'ls de la dreta la adoren per sant, apesar de les banyes y de la cua; y'ls de la esquerra l'estimen dimoni, apesar de la corona y dels símbols del creyent.

En nom dels generadors y alimentistes d'aqueix monstre, alen la veu los pregoners y abandonats de la revolució, los reccionaris a l'inrevés.

Ataquen aquests a tots los elements components de la Solidaritat; emprò, aixèrits y entremaliats, aixi com escridassen y afronten als adversaris decostum, en cambi als de la seva antiga colla, als ex-amichs y companys que ab la bandera de sempre han vingut al camp de la Solidaritat, a n'aquests, tot mansament y trepitjant flux que no sembli que cerquen bronquina, los busquen conversa y discussió, afectant volerlos traure del error en que han caigut al contribuir a la vida y forsa d'una Solidaritat que, segons ells, per dirse y ésser catalana, és perjudicial als ideals republicans. Això ha determinat dintre'ls elements republicans, y també fora d'aquests, una agitació d'enrahonades y discussions, de la que, com és natural, lo concepte y sentit de la cosa discutida en surten o falsejats o enfosquits.

D'aquí vé que no'm sembli feyna inútil intentar una mica d'endressa, a la meua faiso, en la memoria y consideració d'aqueix fet gloriós y importantíssim de la Solidaritat Catalana.

Lo primer misteri del seu felis adveniment vá ser lo raig de llum que'l 22 de novembre de l'any passat va ferir l'esperit d'en Junoy dins lo Congrés dels Diputats, en lo plè de la seva embestida ferotge contra'ls catalanistes y'l Catalanisme.

En Junoy nos ha contat, en un article escrit en català y ab expressions que l'exaltació del sentiment y la noblesa de la sinceritat fan eloqüents y emocionadores, la seva visió d'aquell día. Deixèu'men retreure algunes de les més aclaridores:

«Era—diu eu Junoy—la tarde del 22 de novembre de l'any passat, en que vaig portar, plè de renúncia, a les Corts espanyoles la trista lluita entre germans a la Granvia... Aquella tarde vaig estar terrible, implacable... Què va passar per mi al final d'aquell discurs, irònic a estones, provocador insolent, y rabiós?... No ho sé, y fixament no podria precisar les inspiracions que passaren pel meu esperit quan, al veure maltractats a companys, alguns d'ells amichs y condeixples, catalans tots, canviant de tò, sense donarme compte de lo que'm passava y de lo que'm deya, vaig apartar la vista ab horror d'aquella majoria monàrquica que, contenta, bullidora, casi brutal, com un públich de plassa de toros, me *jaleaba*, ja n'entregava als seus aplausos a seguir tants regionalistes.—Allò no era patriotisme, no era la rahó, no era la justícia alentant al que defensava aquestes tres causes santes, era l'esperit de rassa que'm buscava pera complis dels seus odis; era'l centralisme crudel que's gosava estripant les entranyes d'una regió, valentse de la mà ignoscent d'un dels seus fills... Los aplausos dels enemichs de Catalunya me varen de sopte allunyar d'ells...»

Al cap de tres dies d'aquesta visió d'en Junoy, vingueren aquells fets dolorosos que, a pesar de totes les bones voluntats, pesen y pesarán ab pes terrible en l'esperit del país y en los destins de la nostra societat; darrera d'aquests fets, l'altre monstrositat del projecte de càstich de les víctimes, la lley de jurisdiccions contra Catalunya; y, en la campanya contra d'aquesta lley, vé l'esclat del pensament de la Solidaritat Catalana y'l seu benhaurat acompliment.

La Solidaritat Catalana fou, donchs, en lo seu origen, una visió de l'esperit de Catalunya; perque la visió d'en Junoy no va ser la d'ell, va ser la de l'esperit de la terra que, a pesar de tot, per lley de naturalesa afinada per la cultura, en Junoy porta a dins.

La visió d'aquella majoria de representants de l'Esiat espanyol que'l *jaleaban* quan rabiosamen combatia als representants regionalistes de Catalunya, als seus germans de Catalunya, y que traduïa en tempestats d'aplausos lo seu goig d'estripar les entranyes de Catalunya valentse de la mà ignoscenta de un dels seus fills, feu allunyar a n'en Junoy dels enemichs de la seva terra, lo feu sentir català y en una inspiració de sentiment patriòtic, realment admirable, y que també vull retreure, davant «l'imatge de Catalunya, trista, plorosa y abatuda per la lluita encarnissada dels seus fills» y encoratjat per la mirada aprobadora d'en Salmerón, va creure arribada l'hora del bell obrar, y allavors «insults, agravis, deshonres, tota una llarga y trista historia de desprecis y ultratges, va ser estripada...» pera presentarse als seus germans de Catalunya, als qui rabiosament acabava de combatre, ab lo mot d'amor y de pau en lo cor y en los llavis.

L'abassada de germans dels veritaders representants de la nostra terra en lo Congrés dels diputats, la refermaren tots los

bons fills de Catalunya, sacrificant rancúnies y malparlaments, en un acte d'acatament y d'amor a la santa patria...

Això, aquest reconeixement devot de l'existència de la patria catalana, mare nostra, ab la seva personalitat anterior, y superior a les vicisituds de la seva manera d'existir, y coexistent, ara com sempre, ab totes les que ha anat y vagi tenint, ab totes les llibertats y respectes solament condicionats per aquestes maneres d'existir, això es la base fonamental, la substancia de la Solidaritat Catalana.

Los greus successos que vingueren desseguida, ab la seva ben digna qua del projecte de lley de jurisdiccions, varen portar l'ocasió de que la Solidaritat se fés activa en l'oposició que Catalunya y'ls seus veritaders representants, noblement ajudats per alguns d'altres regions, feren al projecte de lley, y en aquell acte grandios, etern honor de la nostra terra, ab que aquesta va rendir als seus defensors l'homenatge del més hermos agraiment.

La lley de jurisdiccions ofenia a Catalunya en sa dignitat y en son instint de llibertat. La solidaritat dels seus fills, blancs y negres, blaus y vermells, va afirmarse contra d'aquest afront, y en aquesta afirmació va haverhi la primera plataforma de la seva acció. Perquè'l projecte de lley, més que sigui ab la reculada d'alguns dels seus honors primitius, va passar, y està demunt del cap de Catalunya com una amenssa y com un *inri*.

La solidaritat pot admetre la lley, no podia donar per acabada la seva missió circumstancial perquè aquesta fós publicada. Les lleys són desfetes per qui les ha fet. Lo parlament espanyol ha de retirar aquesta que Catalunya avuy acata, però que de cap manera vol. Pensar, altrament, pensar que després de l'acte de l'homenatge, ja era llesta la solidaritat y la seva obra, com creyan alguns que naturalment no poden ben compèndrela perquè no poden ben sentir-la, es un disbarat de lògica y una proposició indigna del sentit comú y de l'esperit seriós y práctic de la nostra terra.

La Solidaritat Catalana ha de mantenirse en la que hem dit ésser la seva base, y tot mantenintshi, té avuy l'obligació immediata de tirar a terra la lley de jurisdiccions. Això ha de ferse en lo Parlament. Y, donchs, Catalunya ha d'anar al Parlament. La manera d'anarhi es assegurant la veritat y la moralitat del sufragi en tots los seus districtes, pera que la voluntat de la terra sigui totalment expressada; pera assegurar això es absolutament indispensable l'acció amorosa y zelosa de la Solidaritat Catalana.

La Solidaritat Catalana es, donchs, en substancia y permanentment, la convergència de tots los fills de Catalunya en l'affirmació de la personalitat d'aquesta ab tots los seus drets y llibertats, que, en la seva manera actual de ser dins l'Estat espanyol, s'entenen continguts en l'ideal de l'autonomia; y es, ara, circumstancialment, l'avinensa de tots los partits representants de l'opinió catalana, en l'empresa de conseguir que Catalunya tingui en lo Parlament espanyol una representació completa y veritable del seu esperit y del seu voler. Ningú que judiqui serenament y sigui capàs de compèndre, pot desconèixer que això, en tots sentits, es una empresa beneficiosa a Espanya, a Catalunya y fins a les doctrines de la representació del poble en lo Govern.

No sè pas que ningú aquí hagi tractat de dir lo contrari. Aquí s'ha atacat la Solidaritat Catalana no més perquè diuen, los uns, que deu repugnar y perjudicar als republicans al ferlos aliats de gent que aborreixen, y'ls altres, los carlins, lo mateix, però aplicantho als republicans y catalanistes.

Mes això es apassionat y sense rahó. Cap dels elements que integren la Solida-

ritat catalana ha amagat a l'entrambi, ni amaga al serhi adins, un sol plech de la respectiva bandera; y no solament cap d'ells hi pert, sinó que tots hi guanyen. Hi guanyen lo respecte y consideració que a tot lo país mereixen la proclamació y la pràctica de l'amor a la nostra terra; y la part d'honor que'ls revindrà de l'assegurament de la veritat y puresa del sufragi electoral a Catalunya; y, en fi, la certesa de que la seva veritable força en l'opinió tindrà en los orgues de govern de l'Estat la representació deguda, privant de que aquesta força sia, com ha vingut essent, cohibida y anulada per les males arts del caciquisme.

No hi ha sinó un dels elements de la Solidaritat Catalana que corri perill de ser per aquesta submergit y anulat; som nosaltres, los catalanistes.

Es indubtable que'l dia en que aquesta Solidaritat fos triomfanta en la que hem dit la seva part substancial y permanent, o sia quan tots los partits polítics de Catalunya convinguessin en l'afirmació de que la defensa de la personalitat catalana y'l compliment de la seva autonomia, son la qüestió base y l'obligació previa de la llur acció, atavors los catalanistes, en la seva modalitat actual, hauriam acabat la nostra missió.

Emprò's catalanistes, que no existim y lluitem per ambicions de poder, sinó per necessitats del patriotisme català, tindriam per dia de goig y de triomf aquell en que, per haver arribat eixa felis ocasió, poguessim distribuirnos entre's partits que necessàri, generosa y profitosament se disputan lo predomini en lo guiatge de l'opinió y voluntat dels seus conciudadans.

N. VERDAGUER CALLÍS.

CONTRA L'IDIOMA CATALÀ

La *faxaña* de l'arcalde de Palencia tornant al Ajuntament de Sabadell lo cartell de les festes, pel delictu d'estar redactat, segons ell, en un *lenguaje desconocido*, ha tingut un imitador. No hi ha tonteria o maldat que no la tingui. L'arcalde de Pamplona—que es l'imitador del de Palencia—ha fet arrancar lo programa de les festes de Sabadell, que adornava la faxada de la casa municipal, per venir redactat en la nostra honrada llengua.

No es pas que'l fet tingui cap importància y pugui servir pera gran cosa més que donar la mida de l'incultura y l'incivilitat de certs funcionaris; però aquets fets convé recordarlos als que, partidaris del *juste milieu*, prediquen a tothora temperaments de mansuetut y voldrien contestar a les ofenses ab declaracions innecessaries d'espanyolisme, com si Catalunya hagués de dir lo «jo pecadora» a cada fuetada, a cada menyspreu que'ns llensen a la cara.

Per què us negueu, senyors *monterillas*, senyors arcaldes de Mosteles de la decadencia, a honorar vostres cases comunals ab un cartell en nostra llengua? Es que no sabeu lo que'l català representa?

Darrera cada paraula, cada lletra en català escrites, hi ha cinc milions d'homes que valen una civilisació, una historia d'honor—tota d'honor—una personalitat en creixensa, y lo que es més que això: un demà de progrés, de llibertat y de triomf...

Què podeu vosaltres, què podeu sentir de noble que no sigui emulació per aquest poble? Ell portà a l'unió den Ferrán y Isabel les provincies més riques y extenses, aquelles que homes parlant en altra llengua, saberen perdre. Ell dona avui los majors ingressos a l'Hisenda, lo major contingent a l'exèrcit, tot lo que de vida moderna y avens pot envanèixer més a Espanya.

Y a cambi de tot això, homes de la terra aixuta, maleiu la nostra llengua, la mateixa ab que en Verdaguier escrigué la més excelsa epopeya de l'Iberia, la mateixa ab que en Prim arengava a Tetuan als que portaven una ullada de sol, única, a la nostra historia contemporanea.

Aquesta llengua es pera vosaltres, ignorant de la vida y de l'istoria, un *lenguaje desconocido*.—Y això ho pensa un magistrat municipal del regne de Navarra, terra de furs y hont batega encara, arreconada y trista, l'espectre d'una llengua propria; y això ho diu l'arcalde de Palencia, hont Alfons VIII bastí una Universitat—la primera d'aquells regnes—pera que nou siglos després una ignorancia tan estulta exercís d'arcalde.

Dintre poch mesos un Congrés de la Llengua's farà a Catalunya. Savis de França y d'Italia, d'Alemanya, de Boemia y Noruega, vindran a contribuir, entre's

catalans, a l'estudi y enlairament de nos-idioma. Una nova bellesa farán reflorir en los seus mots, una modalitat més propria sorgirà de sa sintaxi, y foses la forma viva y la forma culta, una novella vitalitat fcondarà gloriosament la que fou llengua dels nostres pares, la que será llengua dels nostres fills.

Mentrestant en un recó de món, isolat d'Europa, devorat per la fam y la tristesa, uns espectres d'homes, encesos d'ulls y ab les cares xuclades, seguirán parlant d'un *lenguaje desconocido*...

UNA EXCURSIÓ A SITGES Y VILANOVA

Impresions de viatge

De molt temps que la tenia projectada aquesta excursió y hauria potser passat temps y més temps en projecte, a no ser que uns quants amichs y consocs del Centre Català se decidiren acompanyarme, fent aixís una veritable excursió companyivola de les més agradoses y boniques que he realisat.

La efectuarem lo passat diumenge sortint en lo primer tren de Barcelona, a tres quarts de cinch del matí, quan tot just lo sol s'aixecava rialler a llevant.

Lo tren, ràpid y decidit, comensà a fugir via amunt, mentres contemplavam la verdor dels arbres robustos y les vinyes noves, plèdriques d'ufana y forsa, com a mostra del geni y'l vigor de la gent catalana que devant de la plaga filoxèrica tingué prou energies pera soterrar los rabassons y replantarlos ab tendres y joves cepes americanes. Una obra titànica duta tan sols a bon terme per una rassa superior, capassa de cap-girar un món malalt y tornar-lo a la salut. Les garbes amontegades, grogues y seques deyan que la cullita fou bona. De tant en tant veyem per les eres que'ls brassos dels homes aixecavan les forques plenes de la palla trillada y ab los ulls del que veu satisfet lo seu esforç, miravan aquells homes com queya'l grà a una banda y la palla a l'altra, gojosos de la seva feyna, que era feyna de profit.

Les montanyes anavan disapante ab la blancor del nou dia que apuntava rebent los besos dels primers raigs lluentos del sol de Juliol, y com boira de purpurina que'l vent fes corer endintre endintre ses ca- leses núes, que són les més verdaderes.

Mentrestant lo tren corria tot afanyant com si temés fer fart y nosaltres, dolcement impresionats dels panorames cinematogràfichs que devant de la nostra vista veyem passar, no'ns cansavam de prodigar lloanses a nostra benedicta terra, fèrtill ella y fèrtils los seus coneuadors, mentres s'imaginavam lo dolorós que deù ésser viatjar per camps estèrils, ahont ni l'home ni la terra tenen noció de lo que es produir, plantar, fer creixer, arrelar fruyts, treballant molt, suant sempre de cor y d'esperit pera arreplegar a la fi... lo que la capritxosa naturalesa vulga de sí donar.

A les sis arribarem a la blanca Sitges, la bella Subur, la xamosa vila de la costa de Ponent.

Tant de matinada, es clar, que no vejarem més que'ls carrers deserts, però no tan deserts com la paraula diu, donchs moltes dones escombravan y regavan los carrers ab lo mateix zel y interès que deuen escombrar la sala bona de les llurs cases. Y al veurer per totes parts aquella netedat, aquella blancor, aquell coneixement tan pràctic de l'higiene, quedarem embadalits.

Una vila que té voluntat propia pera procurar-se un nom que la fassi digne y envejada deù ser un poble cult, pensarem naltres y no'ns equivocarem pas. La cara es lo reflex de l'ànima. Les cases, donchs, deuen ser lo reflex de les persones y si totes les cases juntes fan lo poble, es segur que'l poble reflexava l'ànima de aquella gent condensada en un mateix desitj y una sola aspiració; lo volguer y ser un poble net, culte y armònich en tot.

Després de donar un vol per la vila, admirar lo passeig de la Ribera, esbelt regi y elegant; contemplar lo monument del Greco; visitar l'iglesia y'l mercat, endressarem nostres passos al Cau Ferrat, motiu y objecte principal de la nostra visita a l'alegroya Sitges, que com un camp florit de lilas s'aixeca altiva, rebent los dolcos y suaus besos del mar llati, orgullós de posseir tan bella enamorada.

Quèlcom impresionats, donchs cap dels excursionistes havia visitat lo Cau Ferrat, entrarem al temple artístich del genial poeta artista En Santiago Rusinyol, ja que teniam lo convenciment de rebre una fonta sotregada d'emoció per lo que de l'esmentat Cau haviam oit.

Ja abans d'introduïns a l'imponderable Museu tinguerem ocasió de contemplar una bona estona la fatxada de la casa guarnida ab ferros del segle XIV; una reixa de ferro a cada costat de portalada, una d'ella de gust salamònich y més enllà, a ma dreta, enfront de la portalada una imatge de Sant Joan de rojoles de Valencia en forma de capelleta.

A l'imposarme l'inutilitat de contar les impresions y descriureries tot lo fidelment possible, vol també que fassi constar les meves escasses trasses en ferho; això d'una banda y per altre no haver pogut adquirir per no havernhi d'editats, un catàlech o llibre descriptiu que'ns pogués servir de *Cicerone*, ja que no'n tinguerem. Aixís es que nostra visita al Cau Ferrat fou d'aquelles contemplatives de lo desconegut. Anavam, donchs, a fruir valioses riqueses artístiques, encar que no sabessim l'istoria de moltes d'elles.

Entrarem al Cau visiblement emocionats y un cop dintre l'ànima sofrí un cop de gracia d'aquells que un no sab esplí-carse. Com una mena d'esgarriafanses deleitoses que'ns hagués sugestionat a tots. Y tot just entravem. Los ulls comensavan a contemplar, lo cor gosava, l'ànima reia de contenta. Tot anava en dansa, fins los brassos, lo còs y'ls peus que girantse d'aci y d'allí no paravan en nostre afany de glossar les manifestacions que en desordre altament artístich veyam escampades en la sala d'entrada.

Detingudament visitarem les cinch sales de que's compón la planta baixa, dividides per elegants archs de pedra que li donen un tò molt senyorial. Ve després la sala menjador, capritxosa a tot serho.

En la mateixa sala, a un àngul extrèm, cap a llevant, hi ha una llar adornada de graelles, llums de ganxo y al demunt del tinell pots y altres objectes del temps de l'antigor, de bastant gust y mèrit. També poguerem contemplar lo magnífich escal-fapanxes de pedra, gòtich, d'un valor incalculable. La cuyna es una altre obra de forsa mèrit; donchs está decorada ab imatges de ceràmica. Per les parets y trespols hi ha un devassall de quadros a l'oli, fotografies, ferrós, candeleros, sants, cornucopies, reixes, tot en barreja entre'l modern y'l clàssich.

Seguint, enfront de la porta d'entrada, baixant un petit replà, ferem cap a la sala sortidor banyada de llum intensa que li proporciona los inestrais gòtichs que donan a mar. Al mitj de la sala s'aixeca una superba font abrassada de verdoses fulles que quasi la cobreixen, deixant caure a la piscina unç gotims d'aigua com llàgrimes de goig deixades anar, extàssides de viurer en aquell somniador paradís, asqua d'or del magestuós alcàssar. Quins moments més deleitosos aquells! La blavor de l'imens mar inondat de llum, les ones acarònant les parets del Cau y la sala aquella magestuosament rublerta de coses estimades, eran per nosaltres moments de visió més que de realitat y en cambi era una palesa veritat que de tant vera no ho semblava.

Al passar a visitar l'altra saleta destinada a despatx de l'artista propietari, quedarem novament corpesos pel gust refinat que a tot arreu campeja. N'hi ha allí de recorts d'artistes! una munió, y tots de gent que han gaudit lo més alt lloch en lo pinacle de l'art de tota mena de sentir.

No puch menys que fer constar un gròs quadro d'en Casas; un desnú, una obra colossal que revela un nirvi y una forsa geganta. Allò es un atreviment que sols en Casas es capàs d'executar.

Si no coneixessim d'aquest eminent mestre altres obres que diuen ben alt lo seu tremp y la seva potència artística, ne tindriem prou ab aquest, lo més plè y forsat estudi de quants he tingut ocasió d'admirar fins ara. Bé n'hi ha en aquesta sala d'obres mestres, de detalls meritíssims de coses de tota mena, però l'estudi d'en Casas era nostra atenció predilecte per la valentia sobirana que l'imponderable autor lineá y colorí tan pulit com excels estudi.

B. M. y B.

(Seguirà)

Comentaris

Dies passats hi havia als kioskes de aquesta ciutat uns anuncis d'un setmanari que no tracta més que de desgracies. Ne diuen *Los Sucesos* d'aquesta fulla, que ve a ser una mena d'escola del crim.

Passi que hi hagi una literatura que exploti's als instints de la gent, però que d'això se'n vulgui treurer lo major partit possible mediant l'exhibició d'uns cartells que donan fástich a tothom, no ho

trobem bé. Es com si's volgués dignificar'l vici y les males passions y creyem que l'autoritat no ho uindria de permetrer. Qui sab si encara es pitjor que un llibre pornogràfich.

—Què diuen aquests bandos, Quim?
—Quins bandos?
—Aquests, home.
—Ah! Vols dir allò que parla de les criatures?
—Sí, home.
—No ho sé; parla de les criatures que no poden treballar perquè encara no tenen deu anys.
—Y les criatures que'n tenen quaranta y cinquanta?
—Home, home; aquests ja es un'altra cosa.

—Doncas, a mím sembra que's lo mateix y tampocn haurien de poguer treballar, o més ben dit, no haurien de poguer fer criaturades.

—Vaja; vaja, Pepet. Tu picas massa.
—No ho creguis; n'hi han moltes de criatures que tenen una edat forsa avensada y encara ho són y... es clar, fan criaturades.

Que no ho saben? S'ha constituït una societat que'n diuen *Gent de mar*. Y tot just s'ha sapigut, com que l'esperit d'imitació es tan estès, n'hi han hagut uns altres que n'han format un'altra y l'han batejada ab lo nom de *Gent de terra*.

Com si ho vegessim que dintre de quinze dies se'n arreglará una que vindrà a ser com si diguessim la tercera en discórdia: *La gent del cel*.

La gent de terra tenen l'intenció de fer un certamen físich-químich-industrial ab una munió de premis grans y grossos com a sant-paus. Es clar que tots seran de materia molt sòlida; ollas, gibrells, rodas de molí, etc., etc. Y són gent tan avensada aquesta *gent de terra* que, fins, ja saben quins seran los poetes llorejats y la regna de la festa s'está ja confeccionant un vestit en forma de gerra de posar olives en sols; será molt maco.

Dies enrera hi va haver una festa al port. Van tirar dues canonades y afortunadament no va morir ningú y fins van salvar un home que feya veure que s'ofegava.

La mateixa funció varem veurer una vesprada al cinemátogaf, però en lluny; allá tiravan la canonada y allá lluny hi havia baixos ahont los barcos s'hi ençallan tot sovint y quedan en perill de perders. Com que'l barco está quietet li tiran la canonada y la corda's fa forta; per ella passa tothom y se salvan fins les gallines de l'embarcació.

Nosaltres, prou miravam ahont són los baixos y no sabiam veurer més que mar, mar y sempre mar y... la canonada aniria a clavar-se demunt de l'esquena d'alguindolí que s'ensopegués a passar.

Es necessari desenganyarse; les coses enloch són iguals y a Tarragona, les costes se semblan tant a les costes d'Holanda, Bèlgica y Inglaterra com un ou a una castanya.

Los gossos matriculats reben que's un content; les boles són lo seu plat predilecte y'ls amos se pregunten:

—Donchs, perquè paguem nosaltres; quina garantia tenim?

No la saben la garantia? Pagar y pagar y fer lo tonto.

Sembla impossible! Les noves s'escampen pel món d'una manera inconcebible y la fama, gracias als reporters dels rotatius tarragonins *por el orbe vuela*.

Hi ha una novella associació que s'ha constituït no més que pera tractar assumptos relacionats ab la marinesca; es tan novella que conta *apenas* una quinzenada y aixís y tot per la banda de Barcelona ja n'han hagut esment. Un senyor al parecer *muy emprendedor* los ha proposat l'establiment d'una recría de cranchs per la banda de ponent.

Y després dirán que a Tarragona manxém. No senyors, no manxém... no senyors, són uns altres que manxen y es clar... aquí s'inflan.

El nombramiento para el cargo de Gobernador civil de Canarias no se hará público hasta y cuando el Señor León y Castillo nuestro (és bonich això de nuestro) embajador en Francia diga si le es grata la persona que ha de desempeñar aquel cargo.
Mica més mica menys això era lo que

ESTACIO CLIMATOLÓGICA ESPLUGA DE FRANCOLI

Quatre trens diaris.—Iglesia de l'Establiment.—Telegraf

Grans reformes, com son, plantacions, passeigs, clavegueres, decoració i moblatge d'algunes habitacions, servey nou de cotxes, etc. etc.—Se poden fer moltes excursions. Banyes y Aigües feroces, radioactivas.—Estació del Ferrocarril de Lleyda a Tarragona.

GRAN HOTEL VILLA ENGRACIA

Establiment de primer ordre. Obert tot l'any. Xalets y habitacions amoblades y de tots preus.

Aquestes aigües ferro-manganoses no tenen rival pera regularisar les épocas menstruales. Curan la cloroanemia, debilitat general, dispepsia, etc.

Pera informes y lloguer de Xalets: Plassa de Catalunya, 4, primer, 1.ª, BARCELONA

Seguim los telegramas de tota la premsa uns tres o quatre dies. No sabem o no hem llegit lo que ha contestat nuestro embajador, però valgui aquest detall fet públic, com a resúm de la política general espanyola.

Si és cert allò que diuen ells, de que nostra muestra basta un botón vegis, aquest motiu mostra que diu ben clar lo nivell polític que calsan nuestros gobernantes. A qui si que nuestros hi vá bé.

FESTES DE SABADELL.—1906

CONCURS DE SARDANISTES

Organizat per la Secció propagandista de les sardanes del «Centre Català» pera'l dia 4 d'Agost, a les nou de la nit y en lo Camp de Sports de Sabadell; a quin concurs s'hi convocà baix las següents bases:

Primer premi.—200 pessetes que s'adjudicaran a la colla de sardanistes que, a més de repartir degudament les sardanes a l'usansa empordanesa, això es: comentant y acabant a l'esquerra) la balli ab més serietat y elegancia.

Segon premi.—100 pessetes que's concediran a la colla que segueixi en mèrit a la guanyadora del primer.

S'adjudicaran ademés dos accésits en la següent forma:

Un de 60 y un de 40 pessetes a les colles que millor ballin y reparteixin, deduides les que guanyin lo primer y segon premi.

CONDICIONS

Les colles haurán d'ésser constituïdes per 8 balladors com a mínim y 12 com a màxim.

Lo Jurat recomana a les colles que desitjin concórrer a n'aquest Concurs, que, ésser possible, se formin ab parelles de colles de sexes.

Lo fallo del Jurat será inapelable, reservantse'l dret de fer ballar a les colles simultaniament o per separat.

La Sardana de concurs, que será inèdita, variarà d'extensió sempre que'l Jurat ho cregui convenient en cas de que les colles ballin per separat.

Ademés de la Sardana de concurs, ballaran totes les colles la que guanyà'l premi en la Festa de la Música Catalana d'enguany, original del sabadellench, En Casadomont, que's titula Alegroya.

Les colles tenen temps d'inscriure's fins al matí del dia del Concurs, dirigintse al Centre Català de Sabadell y á nom del Secretari de la seva Secció Propagandista de les Sardanes, indicant lo nombre de balladors o parelles y la localitat a que pertanyin.

Los premis s'entregarán en l'acte marxa de la Festa.

Forman lo Jurat:

En Francesch Cambó, President; En Francesch Pujol, N.º Emili Sala, En Pere Pagés y En Modest Font.

Per la Secció Propagandista de les Sardanes del Centre Català de Sabadell.—Lo President, Francesch Armengol.—Lo Secretari, Feliu Gambús.

Juliol de 1906.

NOVES

Nostra protesta

Una ressenya insensata y calumniosa de El Liberal de Barcelona, ha sigut causa de que's processés als oradors que parlaren en un miting catalanista organizat pera protestar de la traslació a Figueras dels cinis d'Àfrica, y ha provocat una insidiosa campanya d'insults y desvergonyiments per part de certa premsa madrilenya contra Catalunya.

Lo fet no es nou. A l'istiu de 1902, lo

mateix Liberal, acullí en ses columnes una denuncia feta per un pobre desequilibrat, que costà quaranta cinch dies de presó a cinch honrats ciutadans del Vendrell que ni sisquera arribaren a estar processats; y invitat l'esmentat periòdich a desfer l'erro en que havia caigut, no tan sols no rectificá, sino que pel contrari, en sa edició del vespre del dia 7 de Septiembre d'aquell any, procurá tirar llenya al foch, molestant ab noves denúncies falses a bon nombre de catalanistes.

Avuy El Liberal ha fet lo mateix que allavors. Després que la premsa de tots los colors se li ha tirat al demunt, quan tothom esperava una rectificació digna y honrada, al cap de deu dies de mutisme estudiat y hipòcrita, ha sortit ab noves denúncies y delacions, sostingudes ab tò pinxesch y com si s'hagués de menjar mitj món.

Molt malament deü anar la caixa de El Liberal de Barcelona, periòdich del trust centralista, quan gasta tan mal humor y tants mals modos. Però nosaltres hem de procurar que se li acabi d'espalliar, escampant als quatre vents la conducta indigna que segueix en totes les coses que a Catalunya afecten.

La millor protesta ha d'ésser fer lo buid a l'entorn d'aquest paperot, ahont se complaen en recullir totes les calumnies que s'inventen contra la nostra terra.

No hi ha d'haver un sol catalá que's precí de serho que alimenti aquest periòdich que, com diguerem quan succeí lo de la platja de Sant Salvador del Vendrell, no és més que un escorpi pagat pel centralisme pera dirigirnos impunement sa traidora y verinosa fiblada.

La Justicia parla ab molta rahó de la molestia que causa a tot lo vehinat la vaqueria de la Rambla de Sant Joan.

Es una qüestió que havem tractat inútilment moltes vegades, sense treuren res de profit. Potser lo confrare tinga més sort que nosaltres.

La Cámara Agrícola d'aquesta provincia, acordá en sa última reunió, celebrar un gran mitin pera demanar la supressió dels consums, a qual efecte invitará a totes les entitats agricòles de Catalunya pera que prestin lo seu concurs a l'esmentada idea. Si'ls treballs que s'están fent donan los resultats que's d'esperar, es fácil puga celebrar-se dintre poch temps.

No cal dir que veyem ab satisfacció la iniciativa de la nostra Cámara, que pot comptar ab lo nostre concurs.

L'estació de Barcelona fa una fortor que no's pot aguantar. En comptes de despatx de passatgers, allò no es més que un despatx de peix y ab la calor d'aquesta época la sala es inhabitable per complert, sembla una pescateria bruta y pudenta.

No comprenem perquè no té de haverhi un lloch ahont los pescaters vagin a facturar les canastres; al cap-de-vall lo peix es carga, per més que s'envia a gran velocitat.

La companyia deuria tindre una mica més de consideració a les persones y no obligarlas a respirar uns aires de pestilencia.

Y'l pujador per Reus y Lleyda? Bò, grácias a Déu.

Avansan les obres del Teatre Principal. S'ha comensat a pintar la volta de la sala d'espectacles, quin floró está enllestit, havent merecut l'aprobació de tots quants l'han vist.

Aquesta setmana comensaran los treballs d'ornamentació de la boca de l'escenari, tocant a son terme los treballs de reforma de decoracions.

Lo Senyor governador civil efectiu don Benet Francia y Ponce de León ha sigut nomenat governador de Viscaya en la

darrera combinació que d'aquests cárrechs ha fet lo Govern. Forem injustos si'n diguessim que'l Sr. Francia era per nosaltres una persona que teníam en molt d'apreci per les bones qualitats personals que l'adornavan y per lo seu bon zel en lo desempeny del seu cárrech y'l tracté atent y amable ab que escoltava totes les observacions que se li feyan, fossin del color que fossin.

Nosaltres al despedir al Senyor Francia, lo felicitem per son ascens y li desitjem forsa acert en son nou destí, sentint l'ausencia de tant digne y honrat funcionari.

Lo Orfeo tarragoní ha comensat los ensaigs de l'inspirada y magistral composició d'en Mozart Ave-verum pera cantarla en lo proper concert que probablement se celebrarà per les festes de Santa Tecla.

Després comensaran los de Els tres tambors armonisats per en Lambert.

Los treballs de confecció pera la magnífica Senyera están bastant adelantats y podria molt ben ser que pera la fetxa del concert estés ja acabada.

La Senyora calor s'ha despertat ab tanta furia que lo que es aquesta setmana nos ha deixat derritits.

S'hi ha posat tart però vaja s'ha lluit de debó y tant ha lluit que tots hi hem quedat també. La gent per això procura defensarse de la millor manera y la proba ho demostra que totes les platjes y'ls establiments de banyes están a curull, afanyoses de refrecarse y aliviar en lo posible la temporada de la canícula.

Fora molt convenient que l'Alcaldía ordenés com més aviat millor, que treguessin la pols que en cantitat esgarrifosa hi ha per la part baixa de la ciutat y principalment en los carrers de més trànzit com son los de Smith, Lleó, Mar y Sant Miquel, donchs ja que aquestos no'ls regan de cap manera, al menys que treguin la pols, perquè si a més de la calor xafagosa que patim, hi juntem los núvols de pols, que ofegan als pobres tranzeunts, será qüestió d'estudiar un sistema nou de passar per aquests carrers, que podria ben ser un globo dirigible.

D'altre manera no hi ha mortal que ho resisteixi.

Ja li varem dir un dia Senyor Alcalde, que estavem del tot conformes que reguessin diariament a la Rambla, però això no vol dir pas que'ls que no hi habitan ni tenen necessitat de passejarshi sigan de pitjor categoria que aquells. Y sinó una cosa que hi vá que no hi passa vostè mitja dotzeneta de vegades encare que siga per punt?

Al Centre Catalá comensa'l jovent a bellugar-se pera l'organisació de la festa de Los Felius que en altres anys produí un éxit dels més sorollosos entre les societats tarragonines.

Molt voldriam que tornessin a renaixer aquelles iniciatives y entusiasmes, y que organisés novament lo Centre Catalá una festa digna pariona d'aquelles ahont s'hi veyan barrejades una munió de manifestacions de cultura y art, que no per ésser modestes deixaven de ser ben volgudes y apreciades.

Demá a la nit, a les nou, tindrà lloch en lo Gran Café del Centro, un notable concert de piano y harmonium pels professors senyors Salvat y Gols.

En dit concert la simpática senyoreta Merceneta Salas Pujol, de tretze anys, hi cantarà escollidas arias de l'antich y modern repertori.

Durant lo dia se servirán al citat establiment varies clases de gelats.

Estudis Mapa de Catalunya d'Aparici de l'any 1720.—Geograph de Felip V.

Aquest notable mapa que delimita les vegueries, lots vegueries y comarques naturals catalanes, consultat per tots los historiographs, será reproduit cuidadosament y estudiat ab carinyo per En Lluís Lladó de Tárrega, repartintse ademés del text de costum, ab los quaderns de la nova Edició Popular de l'Historia de Catalunya que ab tant d'èxit ve dirigint l'Associació de Lectura Catalana, de Barcelona.

Nostre poble está d'enhorabona, ja que aquest curiós document era per cert ben poch conegut fins ara, esdevenint vulgarisat donat la grossa tirada que d'aquestes obres de propaganda nacionalista ve realisantse.

—Neurastenies.—Neurostodeno Sugrañes.

TIP. DE FRANCESH SUGRAÑES, COMTE DE RIUS, 9

Ibarra y C.ª de Sevilla

Linia regular de grans vapors

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Almeria, Málaga, Sevilla, Cádiz, Huelva, Vigo, Marín, Villagarcia, Carril, Corunya, Ferrol, Rivadeo, Gijón, Santander, Bilbao, Pasages, San Sebastián, Bayonne, Bordeaux, Nantes, Dun-Kerque, Havre y París.

Sortirà d'aquest port lo dia 2 de Agost lo vapor Cabo Nao, son capitá D. Antoni Astorquia, admetent cárrega y passatgers pera'ls citats ports.

Lo despatxa son consignatari D. Marián Peres.

Donya Carme Figuerola

VIUDA DE PERPIÑA

ESPECIALISTA EN PARTS

Ex-alumna de l'Hospital de Santa Creu, de Barcelona, ab dos anys de práctica en dit benèfic establiment, ofereix sos serveys.

Rambla de Sant Joan, 56, entressol

VINS, OLIS, VINAGRES

(Collita particular de Casa Batlle)

Despatx: Caballers, 6, baixos.

Venda a la menuda

Servey a domicili

EMULSIÓN NADAL ÚNICA con 80 per 100, hipofosfitos, glicerina. La mejor. Reconstituyente, tónico-nutritivo. Niños, viejos, consunción, convalecencias, embarazo, lactancia; tós, tisis, escrofulas, linfatismo, raquitismo, anemia, diabetes, gota, dolores, nervios. Análisis Dres. Bonet y Godina, aprobación Colegios Médicos y Farmacéuticos.—Medalla de plata. Farmacias y Droguerías.

JERBE HIPOFOSFITOS NADAL con Neurostina. Tónico, reconstituyente, estimulante. Hipofosfitos de cal, estroncinas, hierro, manganeso, quinina, sosa, cussina, tónico amargo y neurostina (fósforo orgánico). Anemia cerebral, enfermedades medulares, aclera digestión, debilidad caducidad orgánica. Cumple indicaciones hipofosfitos. Preparación esmerada, productos escogidos.—Medalla de plata. Farmacias y Droguerías.

DISPONIBLE

NEURASTENIES

clorosis,

debilitat general,

anemia

se curen radicalment ab l'ús del

NEUROSTEÓGENO SUGRAÑES

EN TOTES LES FARMACIES

Disponible

Sastrería y Camisería d'en

VICENS BRELL

NOVETATS de la temporada d'hivern en Sastrería, Camisería y Corbateria.

DEPÓSIT d'ornaments religiosos dels **Fills de Miquel Gusí**, de Barcelona.

DEPÓSIT de l'acreditada sombreria de la casa **L. Trinchet**. Especialitat en los de teula y copa.

Se confeccionen tota mena de trajos y pesses pera senyors eclesiàstichs.

Comte de Rius, 23 y Rambla de Sant Joan, 57

DR. SASTRE Y MARQUÉS

HOSPITAL, 109.—BARCELONA

Pastilles calmants de la tos del Dr. Sastre y Marqués.

Vi d'ostres del Dr. Sastre y Marqués, lo mellor dels tònichs.

Sucres vermífuchs del Dr. Sastre y Marqués, precíós remey pera espulsar los cuchs.

Essencia febrífuga del Dr. Sastre y Marqués, contra tota classe de febres.

Denticina del Dr. Sastre y Marqués, és la salvació segura dels nens en tots los accidents perilluosos de la dentició.

Conservador de la boca del Dr. Sastre y Marqués. Ab aquest precíós remey s'eviten totes sas malalties.

Pera tenyir lo cabell no hi ha res com la tintura del Dr. Sastre y Marqués.

Casa especial en Axarops medicinals dosificats

AYGUA NAF SERRA

EXCELSER

En Llanas ven uns paraigüas de semi-seda y cutó, de color inalterable y teixit tantíssim hò, que resisteix tota proba al devall d'un canaló. Ademés, també té uns vanos ab pintats tan rebóns, que ni Rafel ni Murillo los podrian fer melló, a propòsit per regalós; causan gran admiració. Trobaran també sombrillas y un gran assortit de bastons, parassols de totes menas que són molt barato y bons. Mellor dit: no hi ha cap casa en tan bonas condicions.

26.—Comte de Rius, 26.—TARRAGONA

Tallers d'Arts Sumptuaries

DE

FRANCISCO CASANOVAS

SUCCESSOR DE FÉLIX RIBAS

Carretera de Castelló.—TARRAGONA

Se construeix ab perfecció tot lo referent a Arts sumptuaries. Projectes y presupuestos detallats de les obres que ho requereixin.

Lo Camp de Tarragona

SETMANARI CATALANISTA

Redacció: Carrer Méndez Núñez 6, baixos. Administració: Rambla de St. Joan, 39. Llibreria y Centre de suscripció s de D. Sadurní Ginesta.

Preus de suscripció

Tarragona, trimestre.....	1'50 pta.
Fora.....	1'50 »
Extranjeri.....	2'0 »
Número d'avuy.....	15 »

De venda en lo local de l'Associació Catalanista, carrer de Méndez Núñez, 6 y en la esmentada Llibreria.

Anuncis a preus reduïts

TUPINAMBA EXQUISITS XICOLATES

de la casa

TUPIKAMBA

TOSTADERO DE CAFÉ

AROMA CONCENTRADO con Real PRIVILEGIO.

TIENE UN SAVOR DE CENA PUEDE SER EMPLEADO EN TODOS LOS MOMENTOS.

SUGRE FINA DE CLASSE SUPERIOR A BONS PREUS

Unich Representant a Tarragona y sa Comarca

En Joan Roset Sabaté.—Pastisseria

Carrer de l'Unió, núm. 19.—Tarragona

Serveys de la Companyia Trasatlántica

Linia de Cuba y Méxich.—Lo dia 17 de Agost sortirà de Bilbao, lo 20 de Santander y'l 21 de Coruña lo vapor

ALFONSO XIII directament pera Habana y Veracruz. Admet passatge y càrrega pera Costaferme y Pacífich ab trasbord a Habana al vapor de la linia de Venezuela-Colombia. Combinacions pera'l litoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Linia de Nova-York, Cuba y Méxich.—Lo dia 26 de Agost sortirà de Barcelona, l' 28 de Málaga y'l 30 de Cádiz, lo vapor

MANUEL CALVO directament pera Nova York, Habana y Veracruz. Combinacions pera distints punts dels Estats Units, litorals de Cuba y Isla de Santo Domingo. També admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Habana.

Linia de Venezuela-Colombia.—Lo dia 11 de Agost sortirà de Barcelona, l' 13 de Málaga y'l 15 de Cádiz, lo vapor

MONTEVIDEO directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, d'ahont surten lo 12 de cada mes pera Sabanilla, Curaçao, Puerto Cabello y La Guayra, admetent passatge y càrrega pera Veracruz ab trasbord a Habana. Combina pel ferrocarril de Panamà ab las companyias de navegació del Pacífic, pera quals ports admet passatge y càrrega ab bitllets y coneixements directes. Combinació pera'l litoral de Cuba y Puerto Rico. S'admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris y ab trasbord a Habana. També càrrega pera Maracaibo, Coro, Carupano y Camaná ab trasbord a Puerto Cabello y pera Trinidad, ab trasbord a Curaçao.

Linia de Filipinas.—Lo dia 18 de Agost sortirà de Barcelona, havent fet las escalas intermitjas, lo vapor

ISLA DE LUZÓN directament pera Génova, Port-Said, Suez, Colombo, Singapur y Manila, servint per trasbord los ports de la costa Oriental d'Àfrica, de l'India, Java, Sumatra, China, Japó y Australia.

Linia de Buenos Aires.—Lo dia 3 de Agost sortirà de Barcelona, lo 5 de Málaga y'l 7 de Cádiz, lo vapor

LEON XIII directament pera Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires.

Linia de Canarias.—Lo 17 de cada mes sortirà de Barcelona, l' 18 de València, lo 19 de Alacant y'l 22 de Cádiz, lo vapor

M. L. VILLAVEVERDE directament pera Tànger, Casablanca, Mazagán, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife y Santa Cruz de la Palma, retornant a Santa Cruz de Tenerife pera emprendre lo viatge de retorn, fent las escalas de Las Palmas, Cádiz, Alacant, València y Barcelona.

Linia de Fernando Poo.—Lo dia 25 de Septemb.e sortirà de Barcelona y'l 30 de Cádiz, lo vapor

SAN FRANCISCO pera Fernando Poo, ab escalas a Casablanca, Mazagán y altres ports de la costa Occidental d'Àfrica y Golf de Guinea.

Linia de Tànger.—Sortidas de Cádiz: dimars, dimecres y divendres. Sortidas de Tànger: dimars, dijous y dissabtes.

Aquests vapors admeten càrrega en las condicions més favorables y passatgers, a quins la Companyia dóna allotjament molt còmode y tracte esmerat, com la acreditat en son dilatat servey. Rebaixa a familiar. Preus convencionals pera camarots de luxe. Rebaixa pera passatgers d'anada y tornada. També s'admeten càrrega y s'expenen passatges pera tots los ports de món servits per líneas regulars. La empresa pot assegurar las mercaderias que s'embarquin en los seus vapors.

AVIS IMPORTANT.—Rebaixa en los nòlts d'exportació.—La Companyia fa rebaixas de 30 per 100 en los nòlts de determinats articles, ab arreglo a lo establert en la R. O. del Ministeri d'Agricultura, Industria y Comerç y Obras Pùblicas de 14 Abril de 1904, publicada a la Gaceta del dia 22 del mateix mes.

Serveys comercials.—La secció que d'aquests serveys té establerta la Companyia, s'encarrega de ballar a Ultramar los Mostruaris que li siguin interessants y de la colocació dels articles, qual venda, ensaig, desitgin fer los Exportadors.

Pera més informes dirigirse a son agent **D. EMILI BORBÁS**

Aquesta triple aigua de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma està elaborada ab la tendre, fresca y escullida del taronger agre y's vend en botelles de 1/4 de litre al preu d'una peseta. A l'engrós importants descomptes. Farmacia y laboratori de A. Serra.—Rous A la menuda: Farmacia del Centre.—Tarragona.—Demana AYGUA NAF SERRA